

Norsk Ornitologisk Forening (NOF)

Sandgata 30 B
N-7012 Trondheim

e-post: nof@birdlife.no internett: www.birdlife.no

Telefon: (+ 47) 73 84 16 40
Fax: (+ 47) 73 84 16 41
Bankgiro: 4358.50.12840
Org. nr.: 970 089 748

Statkraft SF
PB 200, Lilleaker
0216 Oslo

Norges Vassdrags- og Energidirektorat
Postboks 5091 Majorstua,
0301 Oslo

Deres ref.

Deres kontaktperson

Vår ref.
123/06 – 422.41

Vår kontaktpersoner
Morten Ree,
Alv O. Folkestad

Dato
10.05. – 2006

Krav om driftstans av Smøla vindpark

Norsk Ornitologisk Forening (NOF) vil med dette be om at det innføres driftstans av vindmøllene i Smøla vindpark straks. Kravet framsettes både overfor utbygger og konsesjonsmyndighet.

NOF begrunner dette med de dramatiske konsekvenser vindparken hittil har hatt for havørnbestanden i området. Vi mener at møllene må stanses inntil de involverte parter og alle som har relevant kunnskap rundt problemfeltet, kan møtes for å gjøre en grundig vurdering av situasjonen.

Vi konstaterer at etter åtte måneders drift av vindparken er det hittil konstatert ni drepte havørner, seks voksne og tre ungfugler, fem av dem bare i april. Dette er dramatiske antall som plasserer Smøla vindpark nær toppen av fugledrepende vindparker på verdensbasis. Konsekvensene blir ekstra tragiske både bestandsmessig og dyrevernmessig midt i hekkesesongen.

NOF brukte store ressurser på Smøla-saken i høringsperioden, spesielt ut fra det faktum at en så stor vindpark i kombinasjon med en stor tetthet av havørn måtte få store negative konsekvenser for bestanden i området. Nå skjer det vi den gang påpekte, og dokumenterer ettertrykkelig at lokaliseringen av denne vindparken var helt feil. At utbygging av Smøla vindpark ble gitt konsesjon og realisert er svært beklagelig, spesielt ut fra de dokumenterte naturverdiene som plasserte Smøla internasjonalt som et helt enestående område, bygt på den kunnskap NOF bl.a. gjennom Prosjekt Havørn hadde samlet fra først på 1970- tallet.

Vårt krav kan muligens virke dramatisk, men det er situasjonen og utviklingsmønsteret som virkelig er dramatisk. Det skal ikke være lov å bortforklare at det vi her får demonstrert, tross alt i en tidlig utviklingsfase, er hvordan en bestand angripes på alle de parametrene som er fundamentale for å opprettholde bestanden: Dramatisk økt voksendødelighet, halvert

ungeproduksjon og sterkt forhøyet ungfugldødelighet. Det trengs ingen avanserte, statistiske beregninger for å konstatere at om dette fortsetter, må det føre til kollaps i bestanden. Til det overgår tapsfaktorene alle artens muligheter for bufring med betydelig margin. Norge har dessuten et helt spesielt, internasjonalt ansvar for å bevare nettopp denne arten, og i den sammenheng har vi forpliktet oss gjennom internasjonale avtaler til å legge avgjørende vekt på hensynet til artens internasjonale status, selv om utviklingen i vårt land har vært god. Vi vil derfor undersøke de juridiske spørsmålene rundt en slik sak, der menneskelige konstruksjoner så til de grader er i strid med artens lovfestede fredningsstatus. At vindmøller blir pålagt driftsstans er ikke noe nytt internasjonalt. I verdens største vindpark i California (5400 møller) ble det ved ny konsesjon krevd driftstans i 3 mnd vinterstid for halvparten av møllene nettopp fordi tapene av fugl ble vurdert som uakseptabelt høye, bl.a. av kongeørn.

NOF vil underrette BirdLife International og Bernkonvensjonens sekretariat om situasjonen. Et viktig punkt her blir norske myndigheters forsikringer på partsmøtet i 2001 om at det ville bli tatt forvaltningsmessige hensyn ved utbygging av Smøla vindpark både for å sikre den store bestanden på Smøla og langs Norskekysten, og iverksatt tiltak og krav til så vel konstruksjoner som parkdesign på Smøla. Videre finner vi det naturlig å stille spørsmål om norske myndigheter har oppfylt forventningene fra partsmøtet om å rapportere tilbake til Bernkonvensjonen om erfaringene fra første byggetrinn av Smøla vindpark og hvordan dette ville bli benyttet for vurdering av eventuelt et byggetrinn 2 og hvordan disse erfaringene skulle benyttes i trinn 2. På denne bakgrunn vil vi be BirdLife International om på nytt å legge saken fram for Bernkonvensjonens partsmøte. Vi mener fortsatt at det var i strid med Bernkonvensjonen at det i sin tid ble gitt konsesjon for bygging av Smøla vindpark, og når dimensjonen på følgene av utbyggingen nå etter hvert dokumenteres, kan det heller ikke stilles spørsmål ved i hvilken grad en vindpark virkelig er en trussel mot havørnbestanden.

NOF forventer at den tragiske situasjonen blir tatt på alvor og at møllene stanses inntil saken er grundig diskutert mellom utbygger, konsesjonsmyndighet, forvaltning og verneinteresser. NOF gjennom sitt Prosjekt havørn har fra de første planstadier for vindkraftutbygging i Norge stilt sin kunnskap og kompetanse på havørn og andre fuglearter til disposisjon og forventer at denne kompetansen også må ha verdi inn i dagens situasjon. Vi har hele tiden prøvd å være klare i tanke og ord, tuftet på dokumenterbar kunnskap. Dette er også vårt utgangspunkt videre i det som må bli arbeidet for å rydde opp i en akutt og dramatisk situasjon, ikke minst spørsmålet om hvilke miljøkrav som må stilles hvis det fortsatt skal satses på videreutvikling av vindkraft i Norge.

For Norsk Ornitologisk Forening

Morten Ree, generalsekretær

Kopi: Olje og energidepartementet
Miljøverndepartementet
Direktoratet for naturforvaltning
Møre og Romsdal fylke
Samarbeidsrådet for naturvernsaker – SRN v/Jan Olav Nybo